

[Helesen.]

beskyttelseslovgivningen, henføres under den lov, der gælder for landbruget.

Sagen har været behandlet i Landbrugsrådet, som klart og tydeligt har indtaget det standpunkt, at pelsdyravlen bør henføres under landbrugslovgivningen, og derfor på ny har rejst sagen over for socialministeriet; heller ikke dette har imidlertid medført nogen ændring i ministeriets afgørelse.

Vil den højtærede minister være villig til at foranledige, at sagen tages op igen, og at det fastslås, at landbrugets binæringer som f. eks. pelsdyravlen henregnes under landbrugserhvervet og derfor, for så vidt angår arbejderbeskyttelseslovgivningen, falder ind under lov nr. 228 af 11. juni 1954? Dermed ville man imødekomme alle pelsdyravleres ønske om ensartede arbejdsvilkår.

Socialministeren (Strøm): På den foranledning, det ærede medlems spørgsmål giver mig, vil jeg gerne oplyse, at spørgsmålet om pelsdyrfarmenes placering inden for de nye arbejderbeskyttelseslove blev rejst af Dansk Pelsdyravlerforening i fjor sommer over for socialministeriet.

Spørgsmålet har været behandlet i direktoratet for arbeidstilsynet og i arbejdsrådet, hvor som bekendt arbejdere og arbejdsgivere er repræsenteret, herunder også landbrugets arbejdere og arbejdsgivere. I et udvalg, som arbejdsrådet nedsatte, har Dansk Pelsdyravlerforening haft lejlighed til at give detaljerede oplysninger om minkfarmene og arbejdet med dyrene dér. Udvalget kom imidlertid til det resultat, at selvstændige pelsdyrfarme burde henføres under den almindelige arbejderbeskyttelseslov, medens praktiske grunde talte for, når pelsdyravl blev drevet i forbindelse med landbrug, da at henføre virksomheden som helhed under loven om arbejderbeskyttelse i landbruget.

Udvalget begrundede sit standpunkt med, at pelsdyr ikke direkte omfattes af landbruget, og at de ikke analogt burde hen-

føres derunder, idet der på pelsdyrfarmene fandt en videre oparbejdning sted af det fra naturen givne produkt, end hvad der sker i landbruget i traditionel forstand; dyrene bliver jo affivet og pelset på farmene. Udvalget ville dog som nævnt ikke modsætte sig, at de farme, der drives i tilknytning til landbruget, af praktiske grunde henføres under landbrugsloven. Jeg må imidlertid tilføje, at repræsentanten for landbrugets arbejdsgivere i udvalget mente, at samtlige pelsdyrfarme burde henføres under landbrugsloven, og dette standpunkt indtog han også i arbejdsrådet, der i øvrigt gik ind for den nævnte deling.

Selv om der måske nok kunne anføres vægtige grunde for, at alt arbejde med pelsdyr burde høre ind under den almindelige arbejderbeskyttelseslov, har ministeriet ment at burde følge arbejdsrådets indstilling og af praktiske grunde lade arbejdet med pelsdyrene, når det udføres i forbindelse med landbrugsvirksomhed, høre under landbrugsloven.

Helesen: Jeg må desværre gøre den højtærede minister opmærksom på, at jeg ikke fik svar på mit direkte spørgsmål, om ministeren vil foranledige, at spørgsmålet bliver taget op til ny overvejelse.

Socialministeren (Strøm): Som jeg nævnte, kunne vægtige grunde anføres for, at alt arbejde med pelsdyr burde høre under loven om almindelig arbejderbeskyttelse, og ministeriets tvivl i denne sag har i virkeligheden været, om man ikke burde lægge det ind under denne lov. For at imødekomme landbrugets synspunkter i så vid udstrækning, som det var rimeligt, har man imidlertid fundet det rigtigt at følge arbejdsrådets indstilling og henføre de pelsdyrfarme, der drives i nær tilknytning til landbrugsvirksomhed, under landbrugsloven. Jeg synes, at jeg hermed har besvaret det ærede medlems spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.